

انسان مؤمن گاهی در «قبض» است و گاهی در «بسط»

شماره پرسش: ۱۹۰۵۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۱/۱۷ ۲۱:۳۳:۴۲

متن پرسش

سلام علیکم: استاد بزرگوار! چه حکمتی هست که ما بعد کلی انتظار و تضرع و التماس از درگاه حضرت حق یک مشهد الرضا یا یک سفر راهیان یا کربلا یه امید وصل و معرفت به ساحت شان و درد دل و راز و نیاز با مخازن معرفت الهی می گیریم اما متاسفانه به آنجا که می رسیم چشمه ی اشک و احساس و ذوق و شوق مان خشک می شود و ارتباط که نمی گیریم هیچ بدتر احساس دلمردگی و سردی می کنیم. سوال دوم اینکه متاسفانه من و دوستانم برنامه ی زندگی مان را طوری چیدیم که مثلا اگر امسال اعتکاف نرم دیگر هیچ و رزق معنوی ام کم می شود و روحم تلطیف نشده و خدا می داند چه خطایی ازم سر زده که سفر کربلا نصییم نکرده و اصلا چرا خدا امسال برای من اینطور خواسته و کلی موارد دیگر. ضمن اینکه دعا می کنیم که ان شاءالله حضرت حق دعایتان را درحق ما جوانان مستجاب کند که از راه راست فرعی نسازیم و عاقبت بخیر بشیم به بنده کمک کنید تا ان شاءالله به داد خودم و دوستانم برسم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که انسان مؤمن گاهی در «قبض» است و گاهی در «بسط». و باید در هر دو حال از تدبیر رب العالمین راضی باشد. موفق باشید